

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa L. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy
i Miastu Stołecznemu Warszawie
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 października 2011 r.,
zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 3
postanowienia Sądu Apelacyjnego
z dnia 23 lutego 2011 r.,

1) oddała zażalenie

**2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa oraz Miasta
Stołecznego Warszawy po 120 zł (sto dwadzieścia złotych)
tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Powód, w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., zarzucając naruszenie art. 417¹ § 3 k.c. oraz art. 98 § 1 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w pkt 3 i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach procesu za I instancję oraz o kosztach postępowania zażaleniowego. W odpowiedzi na zażalenie zarówno pozwany Skarb Państwa jak i Miasto Stołeczne Warszawa wnieśli o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie, w odpowiedzi na zażalenie pozwany Skarb Państwa podnosi, że skutecznie powód mógł wnieść zażalenie tylko na postanowienie co do kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym, gdyż tylko o tych kosztach Sąd Apelacyjny orzekł po raz pierwszy, zaś uzasadnienie w istocie koncentruje się na kosztach postępowania przed I instancją, o których w postępowaniu apelacyjnym orzeczono już w II instancji. Powód, który dostrzegł to, że zgodnie z art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje tylko co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, gdyż skarży tylko pkt 3 postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 23 lutego 2011 r., koncentruje się w uzasadnieniu na kosztach, o których orzeczono już w I instancji. Już z tego względu zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z pozwu i uzasadnienia zażalenia, powód dochodził odszkodowania przed sądem cywilnym za szkodę spowodowaną niewydaniem decyzji administracyjnej przyznającej mu odszkodowanie za wywłaszczoną nieruchomość. Jako podstawę tak sformułowanego roszczenia wskazał art. 417¹ § 3 k.c. oraz art. 77 i 21 Konstytucji RP. Niezależnie od sprawy cywilnej powód prowadził długoletnie postępowania administracyjne, które doprowadziło do przyznania mu w tym trybie odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość, decyzją Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 7 maja 2010 r.

W tej sytuacji powód w dniu 27 września 2010 r., cofnął powództwo i zrzekł się dochodzonego pozwem roszczenia. Zgodnie z art. 417¹ § 3 k.c. powód, na podstawie tego przepisu, może dochodzić odszkodowania za niewydanie decyzji. Skoro decyzja o odszkodowaniu została wydana, to brak podstaw dla dochodzenia odszkodowania na podstawie tego przepisu. Wbrew odmiennej opinii powoda, fakt przyznania odszkodowania na podstawie decyzji administracyjnej nie jest równoznaczny ze spełnieniem odszkodowania, o którym mowa w art. 417¹ § 3 k.c. Jeżeli powód, nie czekając na zakończenie postępowania administracyjnego, które jest jedynie właściwe, do orzekania o przyznaniu odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość, wszczął postępowanie cywilne o odszkodowanie za niewydanie stosownej decyzji administracyjnej, to obciążają go skutki cofnięcia pozwu w tym postępowaniu. To bowiem nie pozwani wywołali potrzebę wytoczenia powództwa o odszkodowanie, lecz sam powód uznał, że nie będzie czekał na wynik postępowania administracyjnego, a wystąpi także z pozwem, w którym domagał się będzie odszkodowania za niewydanie takiej decyzji. Jeżeli w trakcie toczącego się procesu stosowna decyzja administracyjna została jednak wydana, to niewątpliwie odpadła podstawa prawna do żądania odszkodowania za jej niewydanie, gdyż przesłanką takiego odszkodowania jest niewydanie decyzji administracyjnej. W tej sytuacji powód cofając powództwo powinien jednak ponieść koszty wszczętego procesu, bo to on niepotrzebnie go rozpoczął przed ukończeniem postępowania administracyjnego. Skoro bowiem w trakcie procesu cywilnego o odszkodowanie za niewydanie decyzji administracyjnej, toczyło się postępowanie administracyjne, to sąd nie mógł orzekać o odszkodowaniu za niewydanie stosownej decyzji administracyjnej. W takiej sytuacji wystąpienie z powództwem na podstawie art. 417¹ § 3 k.c. było przedwczesne i niepotrzebne. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał wobec tego, że skutki cofnięcia pozwu obciążać powinny powoda, który bez potrzeby wszczął proces.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie § 12 ust. 2 pkt 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r., o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.).